
Kraków-Kazimierz, st. 1, gm.
Kraków-Śródmieście, woj.
krakowskie, AZP 102-56/10

Informator Archeologiczny : badania 32, 267

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Odkryte konstrukcje i zabytki jednoznacznie wskazują, że odsłonięty obiekt jest pozostałością budynku drewnianego o wymiarach około 7 x 20 m ulokowanego wzdłuż osi północ – południe, wyposażonego w 3 piece kaflowe, posadowione na kamiennych cokołach. Centralnie położony piec w części przyziemnej posiadał, w obrębie bruku kamiennego, elementy konstrukcyjne wykonane z cegły.

Około 2 m na północ od szczytowej ściany budynku natrafiono na bruk kamienny o zarysie owalnym, w części północnej zniszczony przez wykop pod instalację melioracyjną.

W pobliżu północno-wschodniego narożnika budynku i kilka metrów od wschodniej jego krawędzi odsłonięto dwie jamy, które zawierały bardzo liczne kości zwierzęce.

Łużny materiał zabytkowy w postaci fragmentów naczyń glinianych i kaflí zalegał w ciemno zabarwionej warstwie kulturowej w obrębie i w bezpośrednim sąsiedztwie budynku. W odległości kilku metrów od budynku warstwa kulturowa przechodzi w jaśniejszą zabarwioną warstwę podglebia, w której sporadycznie występują drobne fragmenty ceramiki nowożytniej.

Łącznie w toku badań pozyskano ponad 5000 fragmentów kaflí naczyniowych i płytowych, ponad 11 000 fragmentów naczyń glinianych, ponad 800 fragmentów kości zwierzęcych i liczne fragmenty przedmiotów metalowych (w tym napałek oraz fragmenty noży, nożyczek i sprzączek) a także fragmenty przedmiotów szklanych oraz fragmenty kościanej tarczki zegara słonecznego.

Wstępna analiza materiału zabytkowego pozwala datować pozostałości budynku na XVII – XVIII w. i interpretować obiekt jako dwór.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PSOZ w Ciechanowie.

Wyniki badań opublikowane będą w serii publikacji finansowanej przez EuRoPol GAZ S.A.

Badania nie będą kontynuowane.

Kraków-Bieżanów, st. 27, woj. krakowskie, AZP 103-57/27 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Kraków - Bronowice Wielkie, st. 7, 8, 24, gm. Kraków-Krowdrza, AZP 102-56/198, 199, 211 - patrz: późne średniowiecze

KRAKÓW-KAZIMIERZ, st. 1, gm. Kraków-Śródmieście, woj. krakowskie, AZP 102-56/10

- zespół osad: neolitycznej, kultury łużyckiej, z okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich oraz z wczesnego średniowiecza
- miasto lokacyjne i nowożytne Kazimierz (XIV-XIX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od stycznia do grudnia przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badania prowadzono w wykopach budowlanych na terenie następujących posesji: ul. Augustiańska 15, ul. Józefa 19 i ul. Kupa 3/5 oraz w wykopach energetycznych wzdłuż ulic: Bożego Ciała, Krakowskiej, Szerokiej i Węglowej a także przy budynkach pl. Wolnica 2-6. Stwierdzono w nich nawarstwienia późnośredniowieczne i nowożytne (m.in. nawierzchnie ulic utwardzone tłuczniem i kamieniami wapiennymi), relikty gotyckiej i barokowej zabudowy oraz nasypy z okresu regulacji ulic Kazimierza w XIX w. Na dziedzińcu i w piwnicach posesji ul. Augustiańska 15 zadokumentowano negatywy murów gotyckich piwnic, które należały do kamienicy przyrynkowej, zrujnowanej w okresie najazdu szwedzkiego i rozebranej w pocz. XIX w., natomiast przy ul. Kupa 3/5 i Józefa 19 rozpoznano mury zabudowy późnogotyckiej lub renesansowej(?) i barokowej. Te ostatnie budynki zostały rozebrane w XIX i XX wieku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w Materiałach Archeologicznych.

Badania będą kontynuowane.